

зачтото добыване зѣбы никакъ не е болестъ, ако понѣкога и да се раздражи отъ това животна-та работливостъ и се промѣни така, чтото се излупи и нѣкоя болестъ. Сръбежъ тѣ и болкы-ты по вѣнцы-ты се укротявватъ, ако се потръкатъ вѣнци-ти легкычко съ прѣстъ, ако отъ врѣме на врѣме се даде на дѣте-то корица хлѣбець да си гваче, ако чястичко му се туря въ уста да смучя гѣбницѣ, намокренѣ съ сладкѣ водѣ. Напоконъ трѣбува да се пази та, ако се е запекло дѣте-то, да му се помогне за да излѣзе по себе си, или ако има дрискавицѣ да му се не запира. Кога е врѣме-то вѣнъ хубаво, а дѣте-то никакъ нѣма огънь, да се изниса навѣнъ. Ничто нѣма да поврѣди дѣте-то толкова, колкото ако въ това врѣме го дрѣжишь вѣтрѣ на много топло. Добрѣ ще-бы да кѣнешъ дѣте-то съ хладкѣ водѣ, зачтото отъ това ще му поолегкне, а рѣдко нѣкога щешъ-имá правѣ причинѣ да го не окѣнешъ.

Ако е още на нѣнкѣ дѣте-то, кога му никнѣтъ зѣби-ти, а обыкновенено така и бѣва, то майка-та или крѣмилница-та е длѣжна да стори всичко, отъ което бы могло да му поолегкне. А това ще-погоди, ако ѣде все само раскладителны ѣстїя, овоцїя и буренъ, и остави ягкѣ-тѣ хранѣ, като на пр. мясо-то, фасула, лещѣ-тѣ, вино-то и пр. За това и не бѣва въ това врѣме да се отбїе дѣте-то отъ нѣнкѣ, зачто-то като се промѣни храна-та стомахъ-тѣ си излиза изъ реда та се поболѣва; па при това ако се придаде още болѣдуваніе-то отъ зѣбы, то отъ всичко това могло бы да стане готова болестъ. Ако ли дѣте-то не бозае, а само се храни, трѣбува пакъ еѣщо така